

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 22/2016
20.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Н. из А., због кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 3. и 2. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Н., адв. Р.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 2К бр. 9/15 од 20.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1006/15 од 13.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2016. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Н., адв. Р.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 2К бр. 9/15 од 20.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1006/15 од 13.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици 2К бр. 9/15 од 20.05.2015. године, окривљени Н.Н., из А., оглашен је кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 3. и 2. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 15.09.2014. године од 23.30 часова па надаље. Истом пресудом окривљеном је изречена и мера безбедности протеривање странца из земље, у трајању од пет година. Окривљени је обавезан да плати трошкове паушала у износу од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1006/15 од 13.10.2015. године усвојена је жалба браниоца окривљеног и преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног Н.Н. због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 3. и 2. у вези члана 30. КЗ за које

је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од једне године и два месеца у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 15.09.2014. године, па надаље. Жалба браниоца окривљеног у преосталом делу је одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 2К бр. 9/15 од 20.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1006/15 од 13.10.2015. године, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац по службеној дужности окривљеног Н.Н., из А., адв. Р.Р., због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи правноснажну пресуду и окривљеног ослободи оптужбе из разлога прописаних чланом 423. став 1. тачка 2. ЗКП. Предлаже Врховном касационом суду да одложи извршење правноснажне пресуде до одлучивања о захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Н.Н., адв. Р.Р., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП пак одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, тако је јасно опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, него и браниоца који му је постављен по службеној дужности. У конкретном случају - обзиром да се ради о обавезној одбрани окривљеном Н.Н. је решењем Основног јавног тужиоца у Суботици А8/14 (Кт 1315/14) од 16.09.2014. године постављен бранилац по службеној дужности адв. Р.Р., а на основу члана 74. став 1. тачка 2. што значи „од првог саслушања, па до правноснажног окончања кривичног поступка“.

Како се из списка предмета утврђује да је кривични поступак у овој кривично-правној ствари окончан доношењем правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1006/15 од 13.10.2015. године, а захтев за заштиту законитости поднела бранилац окривљеног адв. Р.Р. која је по службеној дужности

бранила окривљеног „од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка“ (члан 74. став 1. тачка 2. ЗКП), то овај бранилац (из члана 76. ЗКП), из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је њен захтев у смислу наведених одредби недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**